

lige Love, dels paa Finansloven om, at de offentlige Midler, der staa under Statens Bestyrelse, skulle udlaanes til en lavere Rente end 4 pCt., da vi betragte 4 pCt. som en større Rente, end den virkelig normale Rente er her i Landet i Øjeblikket. Vi have ikke altid været heldige med disse Forslag. Enkelte Gange have vi faaet dem forkastede her i selve Tinget, men det er ogsaa undertiden lykkedes os at føre dem igennem. Tinget og op i det andet Ting, hvor de da have faaet en ublid Modtagelse. I Fjor naaede vi saa vidt, at det lykkedes os at faa et saadant Forslag fremmet ikke alene her i Tinget, men ogsaa i det andet Ting og at faa det gennemført fuldt ud paa Finansloven. Men saa viste det sig, at vi fik det ikke alligevel, thi den højtærede Kultusminister har ikke taget Hensyn til disse Poster paa Finansloven. Venstre har altsaa hele Tiden gjort sig Bestræbelse i den Retning. Nu er det sikkert nok, at en Foranstaltning som denne virker paa en noget lignende Maade, idet den ogsaa vil virke hen til, at Renten vil blive synkende her i Landet og ikke stigende. Naar der kommer en hel Del fremmede Penge, som man plejer at sige, herind i Landet, er det klart, at Knapheden paa Pengemarkedet vil forsvinde, og at Renten vil dale. Nu kommer der jo ikke saa mange fremmede Penge ind i Landet, som Forslaget lyder paa, thi den højtærede Finansminister har i Udvalget oplyst, at en Del af den amortisable Statsgæld — saa vidt jeg mindes 20 Millioner Kr. eller saa — findes paa danske Hænder, og at man ombytter disse 20 Millioner Kr. med andre Obligationer til en lavere Rente, forbedrer jo ikke Pengemarkedets Tilstand i Retning af flere Penge. Men selv om man tager disse 20 Millioner eller saa fra, bliver der dog et ganske antageligt Tal Millioner tilbage, som komme fra fremmede Lande ind paa vort Pengemarked, og som sikkert ville føre til, at de stramme Kurser ville lide sig noget og derved forbedre Forholdene. Jeg ved af Erfaring, at man i Kreditforeningerne f. Eks. har haft under Overvejelse at aabne ny 4 pCt.s Serier, fordi Kursen synker saa betydeligt. Jeg ved f. Eks., at i Husmandskreditforeningen i Jylland har det været meget stærkt under Overvejelse at aabne en ny 4 pCt.s Afdeling. Det er mit Haab og min Tro, at naar denne Foranstaltning bliver gennemført, vil Kursen stige saa meget, at den Overvejelse vil kunne spares, og at der i det hele taget ikke vil blive Brug for ny 4 pCt.s Afdelinger. I det

hele taget tror jeg, at denne Foranstaltning vil hjælpe til, at Pengene ville flyde lidt rigeligere for de arbejdende Kredse her i Landet.

Nu indvendes der mod en Konvertering, og den Indvending er gjort tit, at naar man konverterer, foretager en saadan Foranstaltning som her, er det ikke altid af det gode, thi derved, at Renten synker, komme enkelte Mennesker undertiden til at lide, og ogsaa Smaafolk kunne komme til at lide derved, idet de smaa Rentenydere faa mindre at leve af. Det skal jeg indrømme, men naar man ser hen til, at Samfundet ikke alene bestaar af smaa Rentenydere, langt fra, men meget mere af en hel Række smaa Renteydere, tror jeg alligevel, at man maa ønske en saadan Foranstaltnings Gennemførelse. Alene naar man ser hen til Husmandskreditforeningen i Jylland, ser man, at der hvert Aar allerede er mellem 2 og 3,000 Laantagere, som tage smaa Laan op til 3000 Kroner, og de have tit meget ondt ved at svare Renterne af disse Laan. For dem betyder det ikke lidt, om de faa en noget højere Kurs for deres Obligationer. Det er min Overbevisning, at naar man gennemfører dette Lovforslag, vil det føre til, at alle disse smaa Renteydere, som sidde og arbejde tit meget haardt, ville faa en Fordeel, som vi meget vel kunne unde dem. Og det gælder ikke alene disse smaa Renteydere, men i hele vort Samfund er der en hel Række Mænd, som maa yde Rente, og for hvem det kniber meget haardt, naar de skulle optage Laan.

Tilbage staar foruden de ca. 59 Millioner, som her foreslaas konverterede, ca. 57½ Mill., som ikke foreslaas konverterede. Det er jo klart, at vi fra vor Side nok kunde have ønsket at faa disse tagne med, men naar de ikke ere tagne med, er det, fordi vi gennem de Forhandlinger, vi have ført derom, navnlig med den højtærede Finansminister, have faaet det Svar, at det ikke lod sig gøre. Jeg tror, det vilde have været fordelagtigt, om de kunde være tagne med, maaske ogsaa fordelagtigt derved, at de netop vare uopsigelige, saa vi ikke vare nødte til at amortisere dem ved at udbetale dem til pari Kurs. Det skal jeg lade ligge, da vi have faaet det Indtryk, at det ikke vilde lykkes. — Jeg skal ende med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette Ting og anbefale det til hurtig Fremme, for at det kan naa igennem Rigsdagen inden 1ste December dette Aar, som er den Termin, da Foranstaltningen skal træde i Kraft. Jeg tror, at naar